

Иван Вазов
Нощна песен

Спи Охрид. Страшна тишина гробовна.
Съпрузите почиват мълчешком.
Веднага в къщи, тихо, крадешком,
децата песен писнаха бунтовна.

– Жена, да млъкнат – каза бързешком
бащата, щом чу песента чаровна. –
Иди!... Не, чакай малко... Ах, не повна
такава песен страшна, като гром!

Що пеят? Скоро, жено, спри ги!
Глупците готвят ми въже, вериги!
Иди!... Не... стой... да чуим що казва там.

Жена мари!... Настръхва ми косата.
Словата страшни – сладко на душата.
О, Господи! Вдъхни им разум тям!

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Дия Ангелова, Мартин Митов, Живко Иванов и студенти от Пловдивския университет

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5218>]